

23. neděle v mezidobí

týden 9. - 16. 9. 2018 ve farnosti Pozořice

POŘAD BOHOSLUŽEB:

8. 9.	so		17:15	na poděkování P. Bohu za 65 let života a 45 let manželství s prosbou o další pomoc a za živou rodinu
9. 9.	ne	23. neděle v mezidobí Ev.: Mk 7,31-37 <i>Hluchým dává sluch a němým řeč.</i> FARNÍ DEN	7:30	za Oldřicha Němečka, bratra Miroslava, dvojce rodiče, živou a zemřelou rodinu
			9:15	za farníky
			10:45	<u>HOLUBICE</u> : na daný úmysl
			15:00	SV. POŽEHNÁNÍ
10. 9.	po		18:00	<u>KOVALOVICE</u> : za stavitele kaple a za P. Ladislava Vrbňáka
11. 9.	út		18:30	za Václava Bartáka a živou rodinu
12. 9.	st	Jména Panny Marie	7:00	za Tomáše Kříže, živou a zemřelou rodinu
			18:30	<u>HOLUBICE</u> : na daný úmysl
13. 9.	čt	Sv. Jana Zlatoústého, bisk. a učitele církve <i>památka</i>	18:30	za živou a zemřelou rodinu Ehrenbergerovu
			19:00	<u>ŽAROŠICE</u> : poutní mše sv.
14. 9.	pá	Povýšení sv. Kříže <i>svátek</i>	18:00	za Jaroslava Mojžíše a účastníky pohřbu a za rodiče Mojžíšovy, sestru Boženu, živou a zemřelou rodinu
15. 9.	so	P. Marie Bolesné <i>památka</i>	13:00	<u>PŘED KOSTELEM</u> : POŽEHNÁNÍ POZOŘIC. STÁRKŮM
			17:15	za Pavla Šmerdu, dvojce rodiče, švagrovou Lidu a Jarku, živou a zemřelou rodinu
16. 9.	ne	24. neděle v mezidobí Ev.: Mk 8,27-35 <i>Ty jsi Mesiáš ... Syn člověka musí mnoho trpět.</i> (Sv. Ludmily, mučednice)	7:30	za farníky
			9:15	za Stanislava Valehracha, živou a zemřelou rodinu
			10:45	<u>HOLUBICE</u> : na daný úmysl
			12:00	sv. křtu dítěte – Antonín Smutný /SIV/

OHLÁŠKY:

Od září je druhá nedělní mše svatá už v 9:15 hod.

- **FARNÍ DEN** se koná právě dnes! – začínáme **svátostným požehnáním** v kostele v 15 hod. a budeme **pokračovat na farní zahradě**. Čeká nás bohatý program – určitě přijďte!
- **VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ v nadch. školním roce**: Rozvrh hodin máte pověšený na nástěnce a na farním webu. Výuka začne v týdnu od 17. září.
- **Při farním dni chceme podpořit projekt** mezinárodního hnutí *Mary's Meals*. *Batůžkový projekt*: školáci v dárcovských zemích připravují pro své vrstevníky batůžky s nejnut. vybavením do školy – bližší info na nástěnce.
- **Setkání farní rady** bude v úterý od 19:30 hod. na faře.
- V pátek od 17 hod. je **schůzka ministrantů od osmé třídy a starších**.
- Příští neděli bude opět měsíční **sbírka na opravy**.

- V příštím týdnu plánujeme zahájit **opravu střechy hospodářských budov** v areálu fary. Jedná se o poslední budovu dvorního traktu tzv. *farské chlévy*. Střecha se již propadá a hrozí nám pokuta od památkového ústavu. Usilovali jsme o následnou úpravu a využití tohoto prostoru, ale památkáři trvají na sktrikním zachování stavu a přesné opravě. Musíme tedy letos do zimy realizovat opravu statitiky, krovu a střechy. Celkový rozpočet bude 820 tis. Kč a práce bude realizovat ve spolupráci firma Tinka a firma Lukáše Drápala. Doposud se nám podařilo na tuto akci sehnat dotace 510 tis. Kč - z toho jsou příspěvky obcí farnosti 260 tis. Kč a dotace 250 tis. Kč. Z farních sbírek tedy potřebujeme vybrat ještě něco přes 300 tis Kč.
- Zveme na **pout' seniorů**, která se koná v pondělí 17. září. Pojedeme tentokrát na poutní místo Šaštín se zastávkou při zpáteční cestě v Břeclavi (možnost oběda) a pak se v Mikulčicích a Tvrdonicích zastavíme na hřbitově, kde jsou pochováni kněží, kteří působili v Pozořicích. Poslední část poutě bude zastávka ve firmě Sonmentor v Čejkovicích. Předpokládaný návrat kolem 18 hod. Přihlašujte se vzadu v kostele! Cena 200 Kč. Autobus vyjede v 7:30 ze ŠUM a pojedje po obvyklé trase přes KOV, POZ a SIV.
- **OPĚT ZAČNE PŘÍPRAVA NA PŘIJETÍ SV. BIŘMOVÁNÍ!** Začne v říjnu a bude trvat dva školní roky. Předpokládaný termín slavení svátosti je září 2020. Sv. biřmování je svátost křesťanské dospělosti a je možné ji přijmout od 15 let. Zájemci, přihlašujte se přímo u p. faráře do konce září. Bližší informace vám budou podány při přihlášení!

Katecheze papeže Františka o Božích přikázáních (gen. audience) č. 2 - 20. 6. 2018

Desatero slov k životu podle Smlouvy

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Minulou středu jsme začali nový cyklus katechezí o přikázáních. Viděli jsme, že Pán Ježíš nepřišel Zákon zrušit, ale naplnit. Toto je perspektiva, kterou bychom měli pochopit lépe.

V Bibli přikázání nežijí pro sebe, nýbrž jsou *součástí vztahu*, tedy *Smlouvy mezi Bohem a jeho lidem*.

(V devatenácté kapitole knihy Exodus je předkládána Smlouva těmito zásadními slovy: »Nuže, budete-li mě skutečně poslouchat a mou smlouvu zachovávat, budete mým vlastnictvím mezi všemi národy, neboť mně patří celá země. Budete královstvím kněží a svatým lidem« - vv. 5-6. Tato terminologie je příznačně shrnuta v knize Levitikus: »Budu procházet mezi vámi: budu vaším Bohem a vy budete mým lidem« - Lv 26,12 a sahá až k předpovězenému jménu Mesiáše, *Emanuel*, jak se objevuje u Matouše: »Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel, to znamená Bůh s námi« - Mt 1,23. To všechno ukazuje na podstatně vztahovou povahu hebrejské víry a v maximálním stupni pak té křesťanské. - pozn. pod čarou)

Pán Ježíš nepřišel zrušit Zákon, nýbrž naplnit. Na začátku dvacáté kapitoly knihy Exodus – a to je důležité - čteme: »Bůh vyhlásil všechna tato přikázání« (v.1).

Zdá se, že je to úvod jako každý jiný, ale v Bibli nic není banální. Hebrejský text totiž neříká „*tato přikázání*“, nýbrž „*tato slova*“. Židovská tradice mluví o Desateru vždycky jako o „deseti slovech“. Termín „desatero“ má právě tuto souvislost.

(Srov. také Ex 34,20: »Napsal na desky slova smlouvy, desatero přikázání« - hebrejský text má opět „desatero slov“ - pozn. pod čarou).

Přece však mají formu zákonů a - objektivně vzato - jsou to přikázání. Proč tedy svatopisec užívá právě tady termín „desatero slov“ a ne „desatero přikázání“?

Jaký je rozdíl mezi *přikázáním* a *slovem*? Přikázání je sdělení, které nevyžaduje dialog. Slovo je však podstatným prostředkem *vztahu jakožto dialogu*. Bůh Otec tvoří svým slovem a jeho Syn je Slovo učiněné tělem. Láska se živí slovy a stejně i výchova či spolupráce. Dva lidé, kteří se nemají rádi, nedovedou komunikovat. Když někdo promluví k našemu srdci, končí naše samota. Obdrží se slovo a nastává komunikace. Přikázání jsou Boží slova. Bůh se těmito deseti slovy sdílí a očekává naši odpověď.

Něco jiného je dostat příkaz a něco jiného je vnímat, že se někdo snaží k nám promlouvat. „Dialog je mnohem víc než sdělení nějaké pravdy. - Mohu vám např. říci: Dnes je poslední jarní den, poslední den horkého jara. Toto je pravda. Nejde o dialog. Ale řeknu-li vám: co si myslíte o tomto jaru? Pak začíná dialog. Přikázání jsou dialogem. – Dochází k němu pro radost z rozmlouvání a pro ono konkrétní dobro, které prostřednictvím slov vzájemně sdílí ti, kteří se mají rádi. Je to dobro,

kteře nespočívá ve věcech, nýbrž v samotných osobách, kteře se v dialogu vzájemně odevzdávají“ (*Evangelii gaudium*, 142).

Tato diference však není něco umělého. Pohleďme, co se stalo na počátku. Pokušitel – ďábel - se v tomto bodě snaží muže a ženu oklamat, chce je přesvědčit, že Bůh jim zakázal jíst ovoce ze stromu poznání dobra a zla, aby si je podrobil. Právě v tom spočívá problém. Je tato první norma, daná Bohem člověku, výrazem svévole despoty, který zakazuje a donucuje, anebo starostlivosti tatínka, který pečuje o svoje maličké a chrání je před sebeznicením? Je to slovo nebo příkaz? Nejtragičtější z řady rozmanitých lží, které had řekl Evě, je předstírání, že božství je žárlivé. Říká: »Ale ne! Bůh na vás žárlí! Božství uzurpuje. Bůh nechce, abyste měli svobodu!«. Fakta dramaticky dokazují, že had lhal (srov. *Gen 2,16-17; 3,4-5*), předstírá, že slovo lásky je příkaz.

Člověk stojí na rozcestí: Vnucuje mi Bůh něco anebo o mne pečuje? Jsou jeho přikázání pouhým zákonem anebo *slovem* péče, kterou mi prokazuje? Je Bůh vlastníkem či otcem? Bůh je Otec: na to nikdy nezapomeňte. I v těch nejhorších situacích myslte na to, že máme Otce, který nás všechny má rád. Jsme nevolníci nebo synové? Tento boj uvnitř i mimo nás neustále probíhá. Tisícekrát musíme volit mezi smýšlením otroka a smýšlením syna. Příkaz je od vlastníka, slovo od Otce.

Duch svatý je synovským Duchem, Ježíšovým Duchem. Otročský duch nemůže přijmout Zákon jinak než jako projev útisku, což může vést ke dvěma protikladným výsledkům. Buď k životu tvořenému povinnostmi a závazky anebo k násilnickému odmítnutí. Veškeré křesťanství je přechodem od litery Zákona k Duchu, který dává život (srov. *2 Kor 3,6-17*). Ježíš je Otcovo Slovo, nikoli odsouzení. Ježíš nás přišel svým slovem spasit, nikoli zavrhnout.

Je vidět, zda nějaký muž či žena tento přerod prožili či ne. Lidé vnímají, zda křesťan uvažuje jako syn nebo jako otrok. I my sami si pamatujeme, zda o nás naši vychovatelé pečovali jako otec s matkou anebo nám jen dávali pravidla. Přikázání jsou cestou ke svobodě, protože jsou slovem Otce, který nás na této cestě osvobozuje.

Svět nepotřebuje legalismus, nýbrž péči. Potřebuje křesťany, kteří mají synovské srdce.

(Jan Pavel II. V encyklice *Veritatis splendor* píše: „Dar, jímž je Desatero a Zákon, je příslibem a znamením Nové smlouvy, až bude Zákon znovu a definitivně vepsán do lidských srdcí (srov. *Jer 31,31-34*) a až nahradí zákon hříchu, jenž tato srdce zohyždil (srov. *Jer 17,1*). Pak bude člověku darováno »nové srdce«, protože v něm bude přebývat i »nový duch«, tj. Duch Boží (srov. *Ez 36,24-28*) - pozn. pod čarou).

Svět potřebuje křesťany, kteří mají synovské srdce. Na to nezapomínejte.